

nået i finansloftalen, som jo markerer et nybrud i forskningspolitikken – nye højder af politisk styret forskning kan man sige – i og med at vi sidste sommer her oplevede, at der blev offentliggjort en stor rapport om forskningen i den kolde krig. Det har åbenbart ikke været tilfredsstillende for regeringen og Dansk Folkeparti, at man skulle have uafhængige forskere til at afdække et område, og man har i finansloftalen sagt, at selv om man havde et område afdækket af uafhængige forskere, var man ikke tilfreds med resultatet, og dermed satte man nogle nye forskere i gang med at forske i det område.

Så jeg vil godt spørge videnskabsministeren, hvilke andre områder det er planen, at man vil gå ind og nøje styre forskningen på, hvis man ikke er tilfreds med de resultater, som den uafhængige forskning kommer frem til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
(Videnskabsministerens mikrofon virker ikke).

Der er da noget uorden; den skulle gerne lyse rødt. Så må ministeren lige gå på talerstolen, der er ikke andet at gøre. Det er i hvert fald en god øvelse.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg kan sige til hr. Morten Homann, at videnskabsministeren, og jeg tror heller ikke regeringen, har planer om at udsøge sig specielle områder, hvor man ønsker forskning, der skal føre til et bestemt resultat, eller i særlig grad ønsker et resultat, der står i modsætning til det resultat, der er opnået. Det tror jeg roligt jeg kan sige. Så derfor er svaret på spørgsmålet i hvert fald, at videnskabsministeren aldeles ingen planer har i den retning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg tror, at ministeren skal blive stående, og så er det hr. Homann igen.

Morten Homann (SF):

Det er jo alligevel tankevækkende, at man har sådan et klart forskningspolitisk signal i finansloven. Man har fået lavet et større udredningsarbejde om Danmark under den kolde krig, og det har åbenbart ikke været tilfredsstillende for regeringen, derfor har man valgt, uanskyld udtrykket, i bedste sovjetiske stil at sige: Vi er ikke tilfredse med de resultater, som uafhængige forskere kommer med, så vi sørger for at bruge endnu flere skatteyderpenge på at lave en un-

dersøgelse, som vi så håber kommer frem til det rette resultat.

Vil videnskabsministeren ikke medgive, at det nærmest er en sovjetisk måde at se på forskningen på, at hvis man ikke får de resultater, som passer den politiske ledelse, så kan man da bare iværksætte et nyt forskningsprojekt, og så kan man blive ved, indtil man får det resultat, man gerne vil høre?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

I relation til den præcise henvisning til finansloftalen vil jeg gerne sige to ting.

For det første vil hr. Morten Homann også være opmærksom på, at afsnittet om forskning vedrørende Danmark under den kolde krig står separat i finansloven og ikke under det afsnit, der er om forskning. Dermed bliver jeg også nødt til at sige, at det er en del, som er kommet ind i finansloven på det sene tidspunkt, hvor vi havde afklaret forskningsdelen, herunder UMTS.

For det andet har jeg ikke haft mulighed for at gå yderligere ind i sagen, da finansministeren umiddelbart efter tog til Økofin, og den anden aftalepart har det af personlige årsager ikke har været muligt at få kontakt til.

Morten Homann (SF):

Personlig kan jeg godt føle stor sympati for videnskabsministeren i dennes temmelig isolerede position i regeringen, for det, videnskabsministeren jo netop giver udtryk for her, er, at der er indgået en aftale på et område, som har stor forskningspolitisk betydning, nemlig om den frie forskning skal fortsætte med at være fri, eller den skal underlægges sovjetisk inspireret styring fra regeringens side. Jeg forstår på videnskabsministeren, at det har han ikke været en del af, og det er jo en tilståelsessag, at videnskabsministeren er fuldkommen isoleret i regeringen.

Kl. 13.15

Men jeg vil spørge videnskabsministeren, som dog trods alt må formodes at have en vis holdning til, hvordan politikken skal tilrettelægges på hans eget område: Mener videnskabsministeren, at man skal tilrette forskningspolitik på en sådan måde, at hvis man ikke får de resultater, man gerne vil have, kan man som regering beslutte, at man vil lave en ny undersøgelse og en ny undersøgelse og en ny undersøgelse, indtil man som i Sovjetunionen får det resultat, man er tilfreds med?